

अस

असदित्युच्यते घाघं न च तत्रैव नो इह" ॥
इति श्रीभवद्गीतायां १७ अध्याये २८ श्लोकः ॥३॥
निन्दितः । यथा,—
“असत्कृत्प्रकृता या कान्तं विज्ञातुमक्षमम्” ।
इति ब्रह्मवैवर्ते प्रकृतिखण्डे ॥ अनियं । यथा ।
“अज्ञानन्तु सदसञ्ज्ञामनिर्वचनीयं” । इत्यादि
वेदान्तसारः ॥
असत्पथः, पुं, (न सन् पथ्याः ।) सन्दपथः । तत्प-
र्यायः । कुपथः २ कापथः ३ वध्वः ४ दुरध्वः ५
अपथः ६ कदध्वा ७ विपथः ८ कुक्षितवर्त्म ९ ।
इति शब्दरत्नावली ॥
असदधेता, (अ) त्रि, (असत् निबिडशस्त्रमधीते
इति । असत् + अधि + इङ् + ङच् ।) असदध-
यनशाली । तत्पर्यायः । अजपः २ । इति हेम-
चन्द्रः ॥
असदृशः, त्रि, (न सदृशः । नञ्प्रत्ययः ।) अ-
तुल्यः । अनुपमेयः । सदृशदृशी न्तिरिति पुष्प-
दन्तः । यथा । ब्रह्मवैवर्ते ।
“विश्वशास्त्रमकुर्व्यायः सग्यकफलमवाप्नुयात् ।
कुर्व्याणो विश्वशास्त्रान् लभते ऽसदृशं फलम्” ॥
इति तिथ्यादितत्त्वं ॥
असद्वृहः, पुं, (असति अप्राप्ये वस्तुनि यद्दः आयद्दः) ।
अखडिः । इति त्रिकाश्रयः ॥ बालकादीनां खो-
ड्ट आवदार इत्यादिभाषा ।
असनं, स्त्री, (अस्यते इति । अस + ल्यट्) क्षेपणं ।
इति मेदिनी ॥ (“हृत्वाग्निरसने विनियोगः” ।
इति भवदेवः ।)
असनः, पुं, वृत्तविशेषः । प्रियाशाल इति ख्यातः ।
तत्पर्यायः । महासर्जः २ सौरिः ३ बन्धुकप्यः
४ प्रियकः ५ वीजवृत्तः ६ नीलकः प्रियसालकः ८ ।
“प्रियविमानितमानवतीरुधां
निरसनैरसनैरवृत्तार्थता” ।
इति शिशुपाले ॥ अस्य गुणाः । कटुत्वं । उष्णत्वं ।
तिक्तत्वं । वातार्निदोषगणदोषरक्तमण्डलनाशित्वं ।
सारकत्वञ्च । इति राजनिर्घण्टः ॥ वृत्तभेदः ।
आसन इयि ख्यातः । तत्पर्यायः । अजकर्गः २
वनेसर्जः ३ महासर्जः ४ । इति रत्नमाला ।
अस्य गुणाः । कफपित्तनाशित्वं । इति राज-
वल्लभः ।
“वीजकः पीतसारश्च पीतशालक इत्यपि ।
बन्धुकप्यः प्रियकः सर्जकश्चासनः स्मृतः ॥
वीजकः कुष्ठवीसर्पिश्चित्रमेहगुदक्रिमोन् ।
हृत्स्निग्धशाखीपत्रश्च लघ्वः केश्यो रसायनः” ॥
इति भावप्रकाशेऽस्य पथ्यायगुणौ कथितौ ॥
असनपर्याय, स्त्री, (असगस्य पर्यामिव पर्यामस्याः) ।
वृत्तविशेषः । तत्पर्यायः । वातकः २ शीतकः ३
शीतलवातः ४ अपराजिता ५ शशपर्याय ६ ।
इत्यमरः ॥ शीतः ७ शीतकः ८ सनपर्याय ९ ।
इति शब्दरत्नावली ॥ माराटी इति भरतः ॥
असोमान इति साहसुन्दरी ॥
असन्, [त्] पुं, इन्द्रः । इति त्रिकाश्रयः ॥
असन्तुष्टः, त्रि, (न सन्तुष्टः । नञ्समासः) ।

अस

सम्यक् तुष्टिरहितः । सन्तोषशून्यः । यथा,—
“असन्तुष्टाः दिजा नष्टाः सन्तुष्टा इव पार्थिवाः” ।
इति चाणक्यं ॥
असन्नद्वः, त्रि, (न सम्यक् नद्वः स्वकार्यक्षमः) ।
समुद्रुतः । पण्डिताभिमानि । दर्पितः । इति
जटाधरः ॥ अकृतसन्नाहः ॥
असन्मानं, स्त्री, मानहानिः । अमर्यादा । अनादरः ।
असाधुमानं । असच्च तत् मानञ्चैव कर्मधारय-
समासनिष्पन्नं ॥
असभ्यः, त्रि, असभासत् । समानुपयुक्तः । असा-
माजिकः ॥ न सभ्यः असभ्य इति नञ्समास-
निष्पन्नः । खलः । यथा,—
“अयन्त्वसभ्यस्तव जन्म नो गृहे
श्रुत्वाग्रजान्ते न्यबधीत् सुनेश्वर ।
स तेऽवतारं परुषैः समर्पितं
श्रुत्वाधुनैवाभिसरत्युदागुधः” ॥
इति श्रीभागवते १० स्कन्धे ३ अध्याये २०
श्लोकः ॥ असभ्यः खलः । समर्पितं कथितं । इति
श्रीधरस्वामी ॥
असमः, पुं, (नास्ति समो यस्य) । बुद्धः । इति
शब्दरत्नावली ॥
असमः, त्रि, विषमः । अतुल्यः । यथा । “इत्येषा
सहकारिप्रकृतिरभमा माया दुरुद्धीतितमे मूल-
त्वात् प्रकृतिः प्रबोधभयतोऽविद्येति यस्योदिता” ।
इति कुसुमाञ्जली १ स्तवकः ॥
असमञ्जसं, स्त्री, (न समञ्जसं युक्तियुक्तम्) । असङ्गतं ।
अनुपयुक्तं । तत्पर्यायः । दुर्जातं २ दुःससङ्गं ३ ।
इति त्रिकाश्रयः ॥ (“अतिप्रगयादेतन्मयोक्त-
मसमञ्जसम्” । इति कथासहित्सागरे । (पुं)
सगरराजज्येष्ठपुत्रः । यथा हरिवंशे ।
“केशिन्यसूत सगरादसमञ्जसमात्मजम्” ।)
असमयः, पुं, (अयकालः समयः । नञ्समासः ।)
अकालः । दुःसमयः । यथा,—
“एतान् जनान् सेवेत व्याधिसङ्घञ्च दुर्जयः ।
सर्वं बोध्यममये कान्दे सर्वं यस्यस्यति” ॥
इति ब्रह्मवैवर्ते ब्रह्मखण्डे १६ अध्यायः ॥
असमर्थः, त्रि, (न ससर्थः । नञ्समासः) । अशक्तः ।
दुर्बलः । यथा । ब्रह्मवैवर्ते ।
“उपवासामसमर्थश्चेदेकं विप्रन्तु भोजयेत् ।
तावद्वनानि वा दद्याद् यदुभक्तदिगुण भवेत्” ।
इति तिथ्यादितत्त्वं ॥
असमवाधिकारणं, स्त्री, (न समवायि कार्थ्येण
कारणेन वा सह एकस्मिन्नर्थं समवेतं कारणम्) ।
समवायिकारणासन्नकारणं । समवायिकारणे
प्रत्यासन्नजनकं । यथा । घटं प्रति कपालदय-
संयोगः । एतत्कारणं गुणः कर्म च । समवायि-
कारणे प्रत्यासन्नं हृदया ये कारणं ह्ये । इति
न्यायभाषा ॥ (एतत् कारणान्तु सर्वत्र द्वये गुणः
गुणे गुणः कर्म च । तदुक्तं भाषापरिच्छेदे ।
“गुणकर्ममात्रवृत्ति ज्ञेयमथाप्यसमवायिहेतु-
त्वम्”) ।
असमानं, त्रि, (नास्ति समानो यस्य) । अनुत्पद्यं ।

असा

विजातीयं । सजातीयभ्रंशं । यथा शङ्खः ।
“समानाशौचं प्रथमे प्रथमेन समापयेत् ।
असमानं द्वितीयेन धर्मराजवचो यथा” ॥
इति शुद्धितत्त्वं ॥
असमाप्तं, त्रि, (न समाप्तं । नञ्प्रत्ययः) । समा-
प्तिरहितं । असम्पूर्णं । अनिष्पन्नं । यथा । स्मृतिः ।
“असमाप्ते त्रते पूर्वं नैव कुर्याद्भवतान्तरं” ।
इति तिथ्यादितत्त्वं ॥
असमीच्यकारी, [न्] त्रि, (समीच्य विचिन्त्य न
करोतीति । असमीच्य + क्त + चिन्ति ।) अवि-
वेचनापूर्वककर्मकर्ता । तत्पर्यायः । जाह्नवः २ ।
इत्यमरः ॥ (“उचितमेवेतत् ममासमीच्य-
कारिणः” । इति हितोपदेशे ।)
असम्बद्धं, त्रि, (न सम्बद्धं परस्परान्वययुक्तं । नञ्-
समासः) । अनर्थकतात्वं । तत्पर्यायः । अव्यङ्गं २ ।
इति जटाधरः ॥
“असम्बद्धतत्त्वेव व्यवहारो न सिध्यति” ।
इति मनुः । विप्रदहलः । अनियमः । यथा भारते ।
“असम्बद्धा महाराज ! तान् निगृह्यन्ति ते गजाः”
इति ॥
असम्मतः, त्रि, (न सम्मतः । नञ्समासः ।) । अ-
भिमतः । तत्पर्यायः । प्रगायः २ । इति हेमचन्द्रः ॥
“असम्मतः कस्तव मुक्तिमार्गं
एनर्भवकोशमयात् प्रपन्नः” ।
इति कुमारः ॥
असम्मानं, स्त्री, अमर्यादा । अपमानं । सम्यङ्ज्ञाना-
भावः । न सम्मानं असम्मानमिति नञ्समास-
निष्पन्नं ॥
असरुः, पुं, (अस + अरु) । वृत्तविशेषः । इति शब्द-
चन्द्रिका ॥ कुकुसौंका इति ख्यातः ।
असहनः, पुं, स्त्री, (न सहनः । नञ्समासः) । शत्रुः ।
इति हेमचन्द्रः ॥ (अधीरः) । असहिष्णुः । यथा,—
“कस्मात् प्राप्य तिरस्त्रियामसहरोऽप्यस्यादिति
प्रकृते” । इति महावीरचरिते ।
“प्रिया मुञ्चत्यद्य स्फुटमसहना जीवितमसौ” ।
इति रत्नावल्यां । क्षमाराहित्यम् । यथा, साहित्य-
दर्पणे ।
“अधिहोपापमानादेः प्रयुक्तस्य परेष यत् ।
प्रागाद्यप्यसहनं तत्तेजः समुदाहृतम्” ॥
इति ॥
असह्यः, त्रि, (न सह्यः । नञ्प्रत्ययः) । असह-
नीयः । असोढ्यः । सहनायोग्यः । यथा,—
“वरं रामशूराः सह्या न च वैभीषणं वचः ।
असह्यं ज्ञातिदुर्व्याकं मे धान्तिरितराजवत्” ॥
इति महानाटकं । ज्ञातिदुर्व्याकमित्यत्र दुर्व्यचो-
ज्ञातिरिति च पाठः ॥
असाधारणं, त्रि, (न साधारणं सामान्यधर्मयुक्तम् ।
नञ्समासः) । साधारणभ्रंशं । असामान्यं ।
विशेषः । न्यायमते साध्ययापकीभूताभावप्रति-
योगिहेतुः । यथा वज्रिमान् जलत्वादित्यादिः ।
यथा । “यत्तु प्रयागे न्यहस्त्राने क्रोडीहने
माघसप्तमीस्नानादावसाधारणसङ्ख्येन पदस्तथैव